

egentlig for nogle satser, vi forringer for de unge?

Hvis nu Enhedslisten er interesseret i, at de unge skal have en uddannelse, så har vi i forhold til de 18-25-årige, hvis det er dem, man er optaget af, fået hegnet det godt og grundigt ind. Så med hensyn til optag og den slags ting, og at vi kan blive enige om, at de unge skal have en uddannelse, så vil de, fordi der går 9 måneder, inden den gruppe her kan sættes ned, kunne blive optaget på en uddannelse, og så vil vi ikke få nogen forringelser. Hvis vi er enige om målsætningen om, at alle unge skal have en uddannelse, så vil det kunne løses her.

Hvis det er sådan, at vi skal have en stærk fagbevægelse, så må det jo absolut være bedst at være organiseret. Og det kan man vel ikke opnå, hvis det er sådan, at det er bedre at være på konthjælp, end det er at være organiseret. Derfor må det synspunkt være meget gældende, at det skal kunne svare sig både at betale sit fagforenkinskontingent, sit a-kasse- og sit efterlønskontingent frem for at vælge at stå uden for og være uorganiseret. Jeg har svært ved med den baggrund, jeg har, at indtage et andet synspunkt. Det håber jeg bestemte også Enhedslisten er enig i.

Så til hr. Ole Sohn. En pligtsejr kan jo også være god nok, hvis man står i den situation, at man skal hjælpe nogle, som står til at blive meget, meget hårdt straffet. Og det mener jeg bestemt vi har gjort her. Vi har gjort nogle ting, så det kan ses, at vi har været med.

Men det er jo lidt skægt i forhold til SF og måske også dele af bevægelsen uden for dette hus her, at man er meget konservativ. Nu er det, vi havde lige før, det bedste, men dengang vi fik det, var man imod det. Jeg tror nok, at sådan noget hedder at være konservativ.

Men i forhold til det direkte spørgsmål med de 6 plus 6 er det en mulighed, men det er jo ikke en mangelvare. Der er jo ikke mangel på penge i det system her. Der vil være et overskud, når vi kommer frem til nytår. Så hvis man kommer i gang med de her ting og vurderer tingene korrekt derude i de regionale råd, bliver der en mulighed for at lave den her kombination, og det betragter vi som en kraftig forbedring.

Med hensyn til a-kasserne fremgik det af mit første indlæg, at vi er meget hot på, at a-kasserne får den her mulighed, og vi er meget parate til at deltage i alle de ting, der kræves, for at de kan få lov at klare den her opgave. Hvis det be-

tyder, at formålsparagraffen skal ændres, er vi selvfølgelig helt med på det også.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for den tredje og dermed sidste korte bemærkning til Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Bjarne Laustsen taler om behovet for en stærk fagbevægelse. Vi er mange, der ønsker os en stærk fagbevægelse, men i Enhedslisten har vi den opfattelse, at den bedste måde at få en stærk fagbevægelse på er, at man har en fagbevægelse, der kæmper for, at folk får nogle rettigheder, og at folk får det bedre, frem for en fagbevægelse og et parti, der kalder sig et arbejderparti, og som går med til at forringe forholdene for folk. Især hvis man gerne vil have de unge med i fagbevægelsen, må man give dem nogle bedre muligheder og fjerne nogle af de forhindringer, der er kommet i forhold til at komme ind i forsikringssystemet, gøre det nemmere at blive optaget i forsikringssystemet og sørge for, at der er nogle gode muligheder for at komme i arbejde.

Kl. 18.00

Kæmp for det i stedet for at gå i gang med at skære i folks ydelser og straffe dem, der lider under de mangler, der er i det her samfund. Det er det, der skal til, for at vi får en stærk fagbevægelse: at man kæmper for folk, og ikke at man går ind og sammen med de borgerlige slår på dem, der har det sværest i forvejen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

I politik er det jo resultaterne, der tæller, og i de næsten 9 år, hvor Socialdemokratiet stod i spidsen for skiftende regeringer, gik det ret stærkt med at få folk i arbejde igen. Det er ikke et mål for os at holde folk i passivitet. Det bedste, man kan gøre, er at få dem i aktiv beskæftigelse, og derfor er mulighederne også til stede.

Jeg kan kun beklage, at der under den borgerlige regering på en række punkter, hvor vi tidligere har været enige om servicejob osv., er sket nogle forringelser. Men dér har vi jo en fælles kamp, som vi måske kan løfte sammen, for det er klart, at det er en mangel, at der er blevet færre værktøjer på de punkter, men det har vi jo kritiseret før sommerferien.

Vi skal have en stærk fagbevægelse, selvfølgelig skal vi det, for hvis vi har det, kan vi opnå,